

2

EXPECTATIVES

Les expectatives fabriquen i retro-alimenten els judicis.

L'expectativa és desitjar el que volem, des de la perspectiva de l'ego.

Qualsevol expectativa neix de l'ego i de la manera com l'ego judica la realitat.

Quan la Realitat no coincideix amb l'expectativa de l'ego, aquest immediatament la judica en base als "hauria".

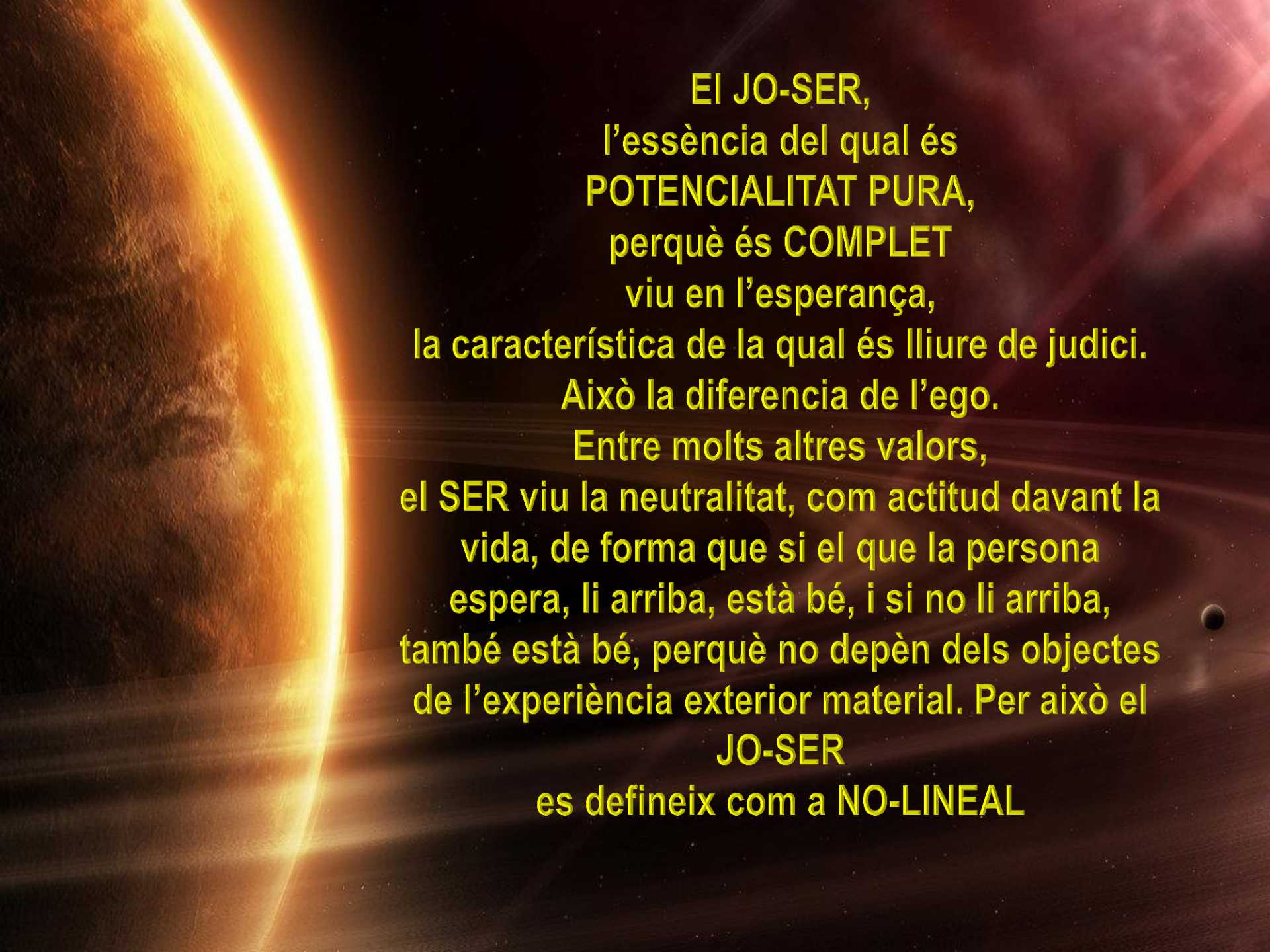

Esperar de la vida el bo i millor, és natural. És sa desitjar el bé, la salut, el millor per als fills. Esperar forma part del sentit comú, dels valors humans que faciliten l'existència, que promouen tant el bé comú, com el legítim bé propi.

En l'expectativa, en canvi, hi ha posicionament, exigència, intolerància, impaciència i frustració. Les creences de l'ego, que persegueixen guanys immediats, incapaciten assolir valors superiors.

EI JO-SER,
l'essència del qual és
POTENCIALITAT PURA,
perquè és **COMPLET**
viu en l'esperança,
la característica de la qual és lliure de judici.
Això la diferencia de l'ego.
Entre molts altres valors,
el **SER** viu la neutralitat, com actitud davant la
vida, de forma que si el que la persona
espera, li arriba, està bé, i si no li arriba,
també està bé, perquè no depèn dels objectes
de l'experiència exterior material. Per això el
JO-SER
es defineix com a **NO-LINEAL**

**L'esperança sorgeix de la renúncia a tot judici, expectativa i control.
El JO-SER està després de tota afecció. Des de l'esperança, hom fa tota la
seva part, i s'abandona, perquè confia, al poder de la
POTENCIALITAT PURA**

La humil confiança en el
poder de la
CONSCIÈNCIA
SUBJECTIVA INFINITA,
alimenta l'esperança de
saber-se estimat i
sostingut per l'Amor,
la Joia, la Completud del
més alt nivell de
consciència espiritual.

L'esperança es fonament en l'amor.
L'espera en la confiança.

L'expectativa en el judici i en la por de l'ego.

3 POR

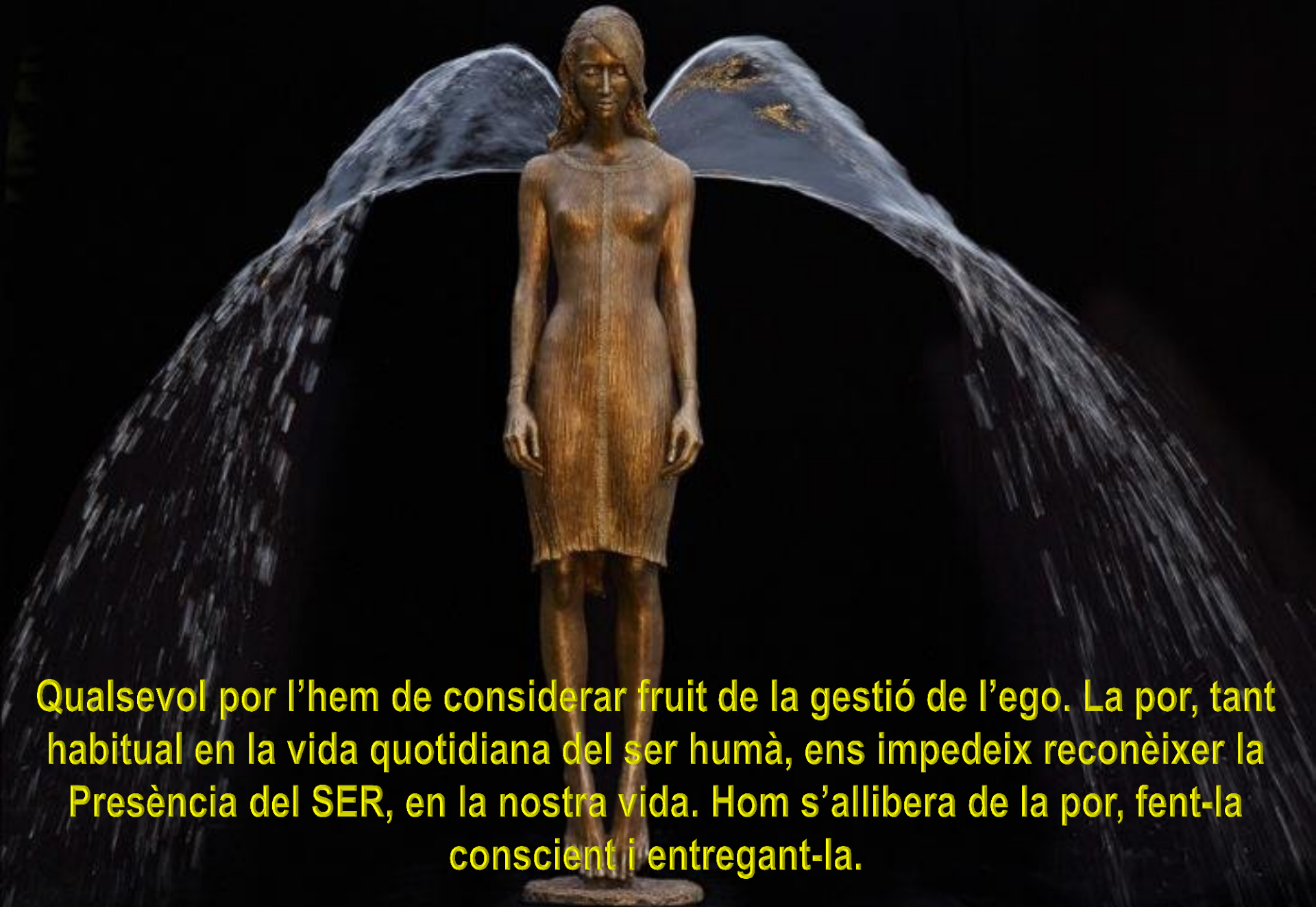
Les **EXPECTATIVES** sempre són un mecanisme de l'ego, puix que es fonamenten en la por.

La **POR** s'activa tant si l'**EXPECTATIVA** és positiva son si és negativa.

Si l'expectativa sembla **POSITIVA**, l'ego té **POR** si **NO** es compleix.

Si l'expectativa sembla **NEGATIVA**, l'ego té **POR** si es compleix.

Qualsevol por l'hem de considerar fruit de la gestió de l'ego. La por, tant habitual en la vida quotidiana del ser humà, ens impedeix reconèixer la Presència del SER, en la nostra vida. Hom s'allibera de la por, fent-la conscient i entregant-la.

CREENCES

Aquests tres elements formen capes de creences, que constitueixen
l'estructura de l'ego que ens desconnecta de la
Consciència Subjectiva Infinita del

Quan
menys
conscients
som del
nostre
SER,
major
és la
victòria
de l'ego.

Ara es pot entendre millor que el sentit de la nostra vida és evolucionar.

Hem vingut a evolucionar espiritualment.

Aquest és el gran treball que tots hem de fer:
recuperar la CONSCIÈNCIA SUBJECTIVA INFINITA del

SER

Veritablement existim i sobrevivim, no gràcies a l'ego, sinó malgrat a ell.

6

PER QUÈ TANTA
ATENCIÓ POSADA EN

L'EGGO?

Perquè si no
coneixem bé la
seva dinàmica,
es converteix en el
gran sabotejador de
la nostra evolució
espiritual.
La Realització és un
procés progressiu.
El progrés
espiritual s'accelera
mitjançant la
comprensió de la
veritable naturalesa
de l'ego.

És convenient que el cercador espiritual estigui familiaritzat amb l'estructura de l'ego i sigui conscient que no es dissolt mitjançant la negació o la culpabilitat.

**Al contrari,
l'ego s'afebleix mitjançant l'acceptació i la comprensió compassiva;
en canvi, es reforça mitjançant l'autocrítica, la condemna,
la por i el sentiment de no vàlua.**

Cal recordar que l'amor i la pau són les més grans amenaces per l'ego que es defensa darrera les atrinxerades posicions ocultes a l'inconscient.

El progrés espiritual és possible perquè la ment, a través de la comprensió, és capaç de recontextualitzar els continguts de l'ego i discernir els seus mecanismes i posicionaments, els seus programes, creences i opinions. Quan hom comprèn i recontextualitza els continguts de l'ego, deixa d'estàs cegament al seu arbitri.

Malgrat que les il·lusions de l'ego són tenaces, alhora són relativament fràgils quan es subordinen a la Voluntat espiritual.

**L'ego-ment s'enforteix mitjançant l'hàbit,
que s'ensorra quan se li treuen els punts de suport.**

Paradoxalment, l'ego no se supera veient-lo com un enemic. És una herència de la pròpia biologia, sense la qual, ningú estaria viu per lamentar les seves limitacions.

En comprendre el seu origen i importància intrínseca per a la supervivència, no cal veure'l com l'enemic que s'ha d'atacar o derrotar, ni tampoc com un mal que s'ha de véncer.

**Simplement
ens recorda
la necessitat
de
transcendir-lo
per recuperar
la
consciència
del Ser que
som.**

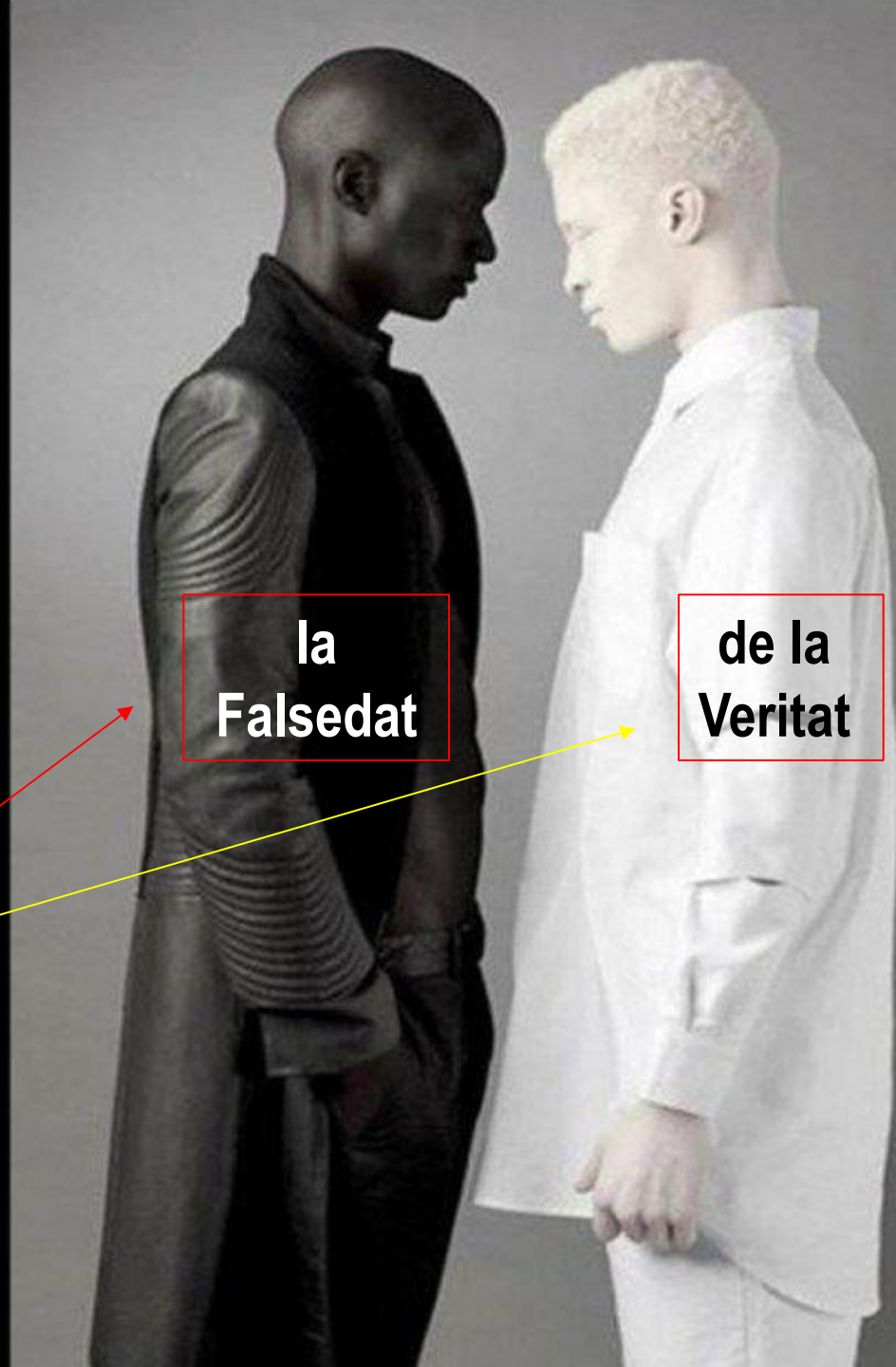
**Aquí rau l'essència
de l'evolució i el
progrés espiritual.**

**Des d'aquesta
perspectiva,
l'ego es dissolt
mitjançant la
comprensió
compassiva.**

Aquest treball requereix
una gran humilitat.
Humilitat significa acceptar
el principi indiscutible mai
suficientment repetit:

La ment humana,
per si mateixa,
és incapaç de
discernir

La renúncia de l'ego com a focus central i recuperar la consciència del SER, suposa abandonar les capes de creences, afeccions i vanitats.

En aquest procés ens hem d'enfrontar amb la funció primària de l'ego, com és

la seva necessitat de tenir el control de la nostra vida, l'obsessió pels guanys, l'acomulació de possessions, que assegurin la seva continuïtat i supervivència.

**Per a la majoria de
persones que no es
plantegen la seva
evolució espiritual,
tot el que s'ha dit els
resulta un llenguatge
estrany i aclaparador.**

De fet un gran percentatge de les persones que atenc a la consulta, busca més alleugir el sofriment que un acompanyament espiritual seriós. A penes es troben una mica millor, abandonen.

